

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3448/2025
22.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Живковић, адвокат из ..., против туженог „LEONI WIRING SYSTEMS SOUTHEAST“ д.о.о. са седиштем у Прокупљу, чији је пуномоћник Срђан Јанићијевић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1155/2025 од 28.05.2025. године, у седници одржаној 22.04.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1155/2025 од 28.05.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П1 182/2023 од 29.11.2024. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење о отказу уговора о раду од 14.09.2023. године којим је тужиоцу престао радни однос код послодавца – туженог. Одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад, распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми, знањима и способностима и да му призна сва права из радног односа. Обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 158.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1155/2025 од 28.05.2025. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П1 182/2023 од 29.11.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, не представља разлог за изјављивање овог правног лека на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на месту ... у Решењем туженог од 14.09.2023. године тужиоцу је отказан уговор о раду због одбијања да закључи анекс уговора о раду којим се мењају уговорени услови рада. Тужени је 03.08.2023. године доставио тужиоцу понуду за закључење анекса уговора о раду од 03.08.2023. године у којој је наведено да се врши измена места рада запосленог, тако што се као радно место рада запосленог утврђује производна јединица ... почев од 21.08.2023. године, а разлог за промену места рада запосленог су организационе промене код послодавца настале због смањења наруџбине од стране купца на пројектима у ПЈ ..., а истовременом повећању наруџбине од стране купца на пројектима у ПЈ Уз понуду је достављен нацрт анекса уговора о раду и напомена да се тужилац на понуду може изјаснити најкасније до 15.08.2023. године, уз поуку на правне последице одбијања да се прихвати ова понуда, као и прихвата понуде. Тужилац је одбио пријем понуде и анекса, па су овлашћена лица туженог сачинила службену белешку 03. 08. 2023. године. Након одбијања тужиоца да закључи анекс уговора о раду тужени је 14. 09. 2023. године донео решење којим је тужиоцу отказао уговор о раду, чије уручење је покушано у просторијама послодавца 26.09.2023. године. Тужилац је одбио да прими наведено решење, па је отказни акт објављен на огласној табли послодавца и скинут 09.10.2023. године, о чему је сачињена белешка.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је с позивом на одредбе чланова 171., 172. став 1. и 2. и 179. став 5. тачка 2. Закона о раду, закључио да тужилац није доказао непостојање правног основа за отказ уговора о раду, нити да је послодавац поступио супротно одредбама закона којима је прописан поступак престанка радног односа. Тужени је тужиоцу презентовао на потпис понуду за закључење анекса уговора о раду са текстом анекса, са свим потребним обавештењима и упозорењима са чијом се садржином тужилац упознао и исту одбио да прими и потпише анекс, након чега је тужени путем огласне табле извршио достављање ових аката тужиоцу и по протеку законских рокова на изјашњење о истом, отказао уговор о раду због одбијања закључења анекса уговора о раду.

Другостепени суд је у свему прихватио правну аргументацију првостепеног суда и потврдио првостепену одлуку наводећи да је посебно имао у виду да анекс уговора о раду није предмет побијања тужбом у овој правној ствари.

По оцени Врховног суда, правилно су поступили нижестепени судови када су утврдили да нису испуњени услови за усвајање тужбеног захтева тужиоца. Према члану 171. Закона о раду (тачка 1) прописано је да послодавац може запосленом да понуди измену уговорних услова рада (у даљем тексту: анекс уговора): ради премештаја на други одговарајући посао због потребе процеса и организације рада.

Према члану 172. став 1. и 2. Закона о раду, прописано је да уз анекс уговора о раду послодавац је дужан да запосленом достави писмено обавештење у којем су садржани разлози за понуђени анекс уговора и да му остави рок у ком запослени треба да се изјасни. Тај рок не може бити краћи од осам дана, а у разлозима треба да буду наведене и последице које могу наступити непотписивањем анекса уговора. Ако запослени потпише анекс уговора у остављеном року, задржава право да пред надлежним судом оспорава законитост анекса. Према ставу 4. цитираног прописа, сматра се да је запослени одбио понуду анекса уговора ако не потпише анекс уговора у року из става 1. цитираног члана. Према члану 179. став 5. тачка 2. Закона о раду, прописано је да запосленом може да престане радни однос ако одбије закључење анекса уговора о раду у смислу члана 171. став 1. тачка 1-5 назначеног Закона.

У конкретном случају, тужени је у свему поштовао процедуру везану за понуду за закључење анекса уговора о раду. Тужилац није прихватио потписивање таквог анекса, нити је оспорио његову законитост, па је закључено да су испуњени услови за доношење оспореног решења о отказу уговора о раду. Нижестепени судови су на утврђено чињенично стање правилно применили материјално право.

Нису основани наводи ревизије да решење о отказу по основу којег је тужиоцу престао радни однос не садржи ни један други податак о понуди и анексу који је тужиоцу наводно понуђен 03.08.2023. године, а из самог решења о отказу не може се утврдити ни један ближи и конкретан податак о садржини понуде и понуђеног анекса уговора о раду, с обзиром да је у понуди наведено да су разлог за промену радног места запосленог организационе промене код послодавца због смањења наруџбине од стране купца у пројектима у ПЈ ..., а истовремено повећање наруџбине на пројектима у ПЈ ..., те је понуда за закључење анекса уговора о раду са текстом анекса и свим потребним обавештењима и упозорењима је тужиоцу достављена путем огласне табле, о чему су сачињене службене белешке. Због тога је и неосновано позивање у ревизији да поједини потписаници службених белешки нису присуствовали радњама које су потврдили својим потписивањем службених белешки, с обзиром да указују на погрешно утврђено чињенично стање које према члану 407. став 2. Закона о парничном поступку не представља разлог за изјављивање овог ванредног правног лека.

Имајући у виду напред наведено, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Пошто трошкови одговора на ревизију нису били потребни ради вођења овог поступка, то је Врховни суд на основу члана 153. став 1. и 165. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић